

Mednarodni evharistični kongres v Kartagini

Aleksis, škof v Kartagini, je izdal sledečo spomenico o mednarodnem evharističnem kongresu v Kartagini:
Kartagina, bivša punska prestolnica in rivalinja Rima, nato skozi mnogo stoletij njegova verna posnemovalka, Kartagina, mesto učencev in mučencev, ki ni večje kakor mali trg... In vendar je sveti oče določil temu mestecu, ali bolje temu slavnemu imenu čast bližnjega mednarodnega evharističnega kongresa.

Kardinal Lepicier je imenovan za papeževga legata na evharističnem kongresu v Kartagini.

Če smemo pomisliti o vzrokih te izbire sv. očeta, smemo tudi verjeti, da mora biti cilj kongresa v Kartagini spomin na preteklost prve afriške prestolnice in pospešnje Luči nad to neizmerno in skrivnostno celino.

Ime, kakor ga ima Kartagina, je polno slave. Tuniški katoličani lahko vzkliknejo s Tobiljem: Mi smo otroci svetnikov. Ne bodo sprejeli kongresistov s pompom in udobnostjo, kakor more to ameriško vlemesto. Nudili jim bodo zemljo, katero je skozi stoletja namakala mučniška kri, pokazali jim bodo razvaline, da si predočijo v spominu velike bazilike, kjer se je razlegel glas Ciprijanov in Avguštinov, da si predočijo areno cirkusa, kjer so padle Perpetua, Felicita in tisoči drugih. Nudili jim bodo kot okvir za liturgične obrede eno najlepših pokrajin ne samo Afrike, ampak vsega sveta, katero je opevalo že toliko pesnikov.

Pred tem zalivom, kjer se vedno iščemo z očmi vodnih brazd punskih ladij, med temi trupci stebrov in nakitov, ki je bil okras krščanskih svetišč, kjer je zborovalo na cerkvenem zboru sto in sto škofov, tu se bodo romarji iz vseh delov sveta v sveti zbranosti spominjali vseh junakov, ki so tu živeli in umrli za Kristusa.

Istčasno bodo v mislih gledali v puščave, pragozdove, veletoke, divje gore afriškega središča, kamor počasi prodira Kristusov nauk. Njihovi glasovi se bodo združili v skupen klic, ki bo segel do Konga in Zambezija. V njihovem srcu, ginjenem ob pogledu na materijelno revščino in moralno temo teh krajev, se bo vnela velika in apostolska ljubezen do tega dela sveta.

Četudi bogastvo cerkvenih oblačil in predmetov ne bo tako sijajno, vendar to nič ne stori. Mi hočemo dati Afriki in vsemu svetu predstavo velike verske manifestacije in

ljubezni do sv. Evharistije. Po naročilu svetega očeta smo povabili katoličane iz vsega sveta. Našli se bodo ljudje, ki bodo dejali, da je ta klic in ta poskus nekaka stava, skoro neumnost. Ali mi smo pridružili našemu delu blaženo Bernardko, ki je prejela nalogo, da popelje množice v Lurd in ki jih je tudi popeljala. Množice so povabljeni v Kartagino, prišle bodo tja, priglašajo se v neizmernem številu z velikim navdušenjem. Z nadnaravnim navdušenjem, s takim, kakor si ga želimo, s takim, kakor ga želi sveti oče, kakor ga želi Bog.

Velika misel sv. Ludovika, obnovljena po kardinalu Lavigerie, nas navdušuje. Kongres v Kartagini bo nova križarska vojna, prepojena s krščanskim usmiljenjem in ljubeznijo, ki seje mir...

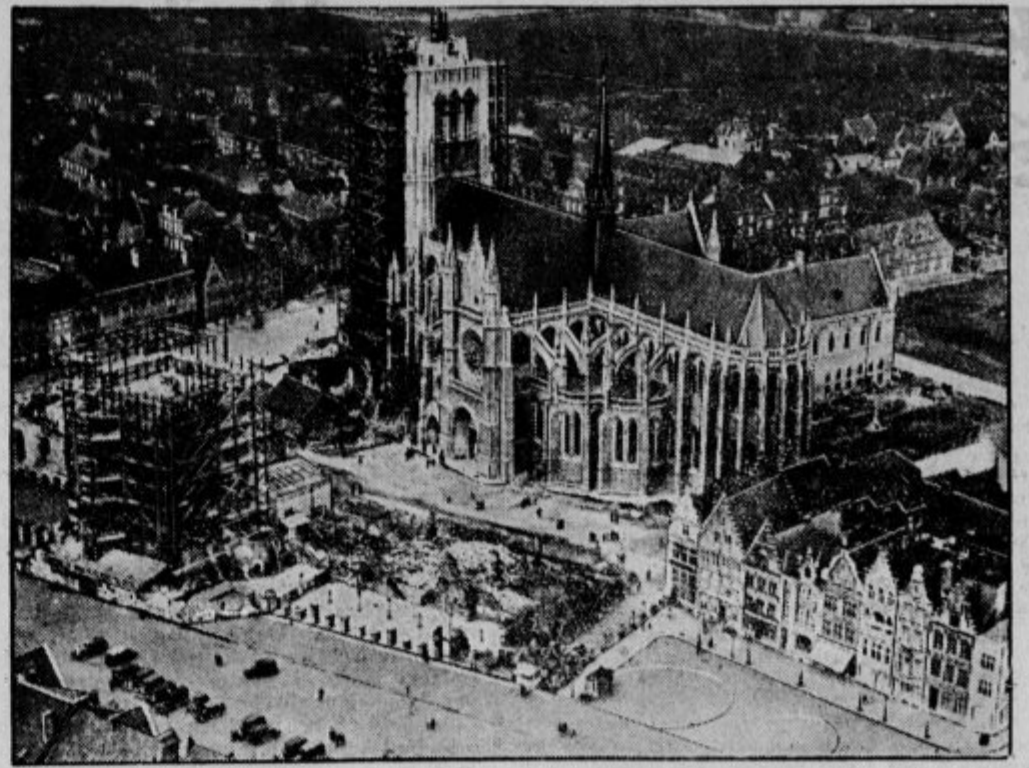
Pet vlakov s potniki vred zaplenjenih

Oskar Wolff, glavni davkar v Avon Parku v Floridi, je odločen človek, ki ne kloni pred ničemur. Kakor poročajo iz Newyorka, je davkar že večkrat zaman opominjal železniško družbo Atlantic Coast Line, naj plača zaostale davke v znesku 40.502 dolarja. Z davkarjem se pa ne sme šaliti. Ker društvo ni hotelo plačati, je davkar odredil, da se prvi vlaki omenjene železniške družbe, ki se pripeljejo v Avon Park, takoj zaplenijo in prodajo na javni dražbi. In sedaj preti nevarnost, da bo pet vlakov, ki jih je davkar zaplenil, s tovorom

Vojvodinja Elizabeta Yorška, soproga drugega sina angleškega kralja, pričakuje v kratkem veselega dogodka. Če bo, kakor na Angleškem upajo, otrok moškega spola, bo nekoč zasedel angleški prestol, ker se zdi, da se sedanji prestolonaslednik sploh ne bo poročil. Na levi vojvoda Albert Yorški.

vred prodanih na javni dražbi. Od teh vlakov so trije tovarni, dva pa osebna. Za prve tri je še nekako razumljivo, da so lahko prodani z naloženim blagom vred, ker bi morala potem družba povrniti škodo lastnikom blaga. Težja je pa stvar, kako bodo prodali z »vsebinsko« obeh osebnih vlakov. Davkar, naj bo še tako energičen, ne more iti tako daleč, da bi na javni dražbi prodajal ljudi. Poleg tega je davkar zaplenil tudi vso ostalo imovino družbe Atlantic Coast Line, ki se nahaja na področju Avon Parka in sestoji iz raznega blaga, zgradb in skladišč.

Slavna katedrala v Ypru, ki je bila pred porušenjem v svetovni vojni ena najlepših gotičkih cerkva, je nanovo sezidana in so jo nedavno slovesno posvetili. Na zvoniku še delajo.

Beseda o človeškem obrazu

Svojevrstna knjiga je izšla izpod peresa vernega juda Marxa Picarda pod naslovom »Človeški obraz«. Picard piše v uvodu:

»Ako motrimo človeški obraz, potem je prizadeto celo bitje opazovanega: čustvo, um, volja, in tudi tista globina, v kateri so čustvo, um in volja še temno združeni: v globini slutenj. Celotno bitje opazovanega se nam razkrije. Človeški obraz je podoba božja. Podoba božja stoji pred opazujočim, kakor apel stoji pred njim: celo bitje se skliče skupaj in zbere. Tako je, kakor da bi se hotelo podobi božji pokazati: človek, ki te motri, je še cel tu, tak, kakor je izšel iz božjih rok... V dobah, ko hoče človek ostati razdeljen in raztresen — v zadnjih desetletjih 19. in v prvih 20. stoletja — se človek boji človeku pogledati v obraz. Človek se noče spomniti celega svojega bistva, razdeljen hoče biti in se pri tem ne dati motiti — zato noče gledati v človeški obraz.

Nič ne loči živali od človeka tako kakor to: človek ima prisotnost — žival je čisto in popolnoma neprisotna, kakor bi bila vedno na poti. Zato je žival tako brez pomoči. Žival je vedno na poti kakor iz ene preobrazbe v drugo, ni tako sama v sebi zasidrana kakor človek.

Človeški obraz današnjega dne je brez prisotnosti. Tak je kakor obraz iz kina. Toda človeški obraz se ni odlikoval po obrazu na filmu, marveč nasprotno: filmski obraz se je izoblikoval po današnjem človeškem obrazu. Gibljivost, bežnost, začasno in izginjajoče v današnjem človeškem obrazu, prenešeno v mehanično: to je obraz kina. Kino je bilo sploh samo zato mogoče iznajti, ker je že bil današnji obraz. Pred monumentalnostjo človeškega obličja, kakršno je bilo preje, bi se gibanje na platnu nikdar ne bilo upalo združiti se v sliko, ki je podobna obrazu. Kretnje bi bile pred to monumentalnostjo razpadle, se razpršile. Obraz kina je obraz te dobe. Obrazu kina se je posrečilo biti tu, ne da bi imel prisotnost. Ravno tako dolgo je tu, dokler se giblje, v vsakem trenutku podaja samo to: da je ravno tu, ne, da je poleg — brez bivanja, brez prisotnosti. Prikazen je sicer tudi ravno tu in nima prisotnosti. Toda prikazen ima preteklost. Kinovski obraz je obraz prikazni, ki nima preteklosti, zato straši brez vzroka...

Sprememba obličja se vrši v vseh evropskih narodih in v vseh plemenih in socialnih slojih. Seveda je ta in oni narod, ta in oni socialni sloj bolj izpremenjen nego drugi. Toda bilo bi predrzno reči: ta narod ali ta sloj je zato zlu bliže nego drugi. Preje bi si upal reči: tak narod, ravno tak narod Stvarnik posebno varuje in ljubi, in ravno zato mu je postal izpremenjen obraz določneje: da svoje ljubljeno ljudstvo posvari bolj nego druge.

Ceneni rožni liker

V švicarskih sportnih hotelih, posebno v tistih, ki jih posejajo Američani, najdeš udobnosti, ki si jih le moreš misliti. Nedavno je našel neki trgovec iz Lexingtona (Kentucky) v hotelu v Pontresini naslednjo novost v svoji sobi: na steni je bila pritrjena srednje velika steklenica, do vrha napolnjena s sijajnim svetlordečim likerjem. Mož je bil presenečen nad izredno pozornostjo, ki jo v Pontresini izkazujejo ravno Američanom s tem, da ustrezajo najbolj skrivnim željam, in je takoj napravil globok požirek. Pijača je sicer silno pekla, vendar pa mu je prav dobro teknila. Ze opoldne je bila steklenica prazna. Naslednji dan je bila steklenica zopet polna. Gospod iz Lexingtona je bil ves iz sebe od veselja. In čeprav je moral pretekli večer med večerjo nenadoma vstati in hiteti na kraj, kjer minejo težki učinki cele steklenice likerja, si je zopet privoščil par globokih požirkov peklensko pekoče pijače. Topot je bil Američan že med kosilom prisiljen nastopiti potovanje, ki se da težko opisati. Ampak te neprijetnosti niso bile

v nobenem razmerju do izbornega okusa po rožah dišečega likerja, kakršnega je že leta in leta pogrešal. Naslednjih osem dni je vsak dan izpraznil celo steklenico. Po tem času so se pa njegove želodčne težave tako shušale, da bi bilo nadaljnje letovanje odveč. Gospod iz Lexingtona je odpotoval.

Lastnik dotičnega hotela v Pontresini se je pa še najmanj štiri tedne čudil izredni snažnosti gospoda iz Lexingtona, ki je vsak dan porabil steklenico dragega, svetlordečega tekočega mila.

Dobri poznavalec

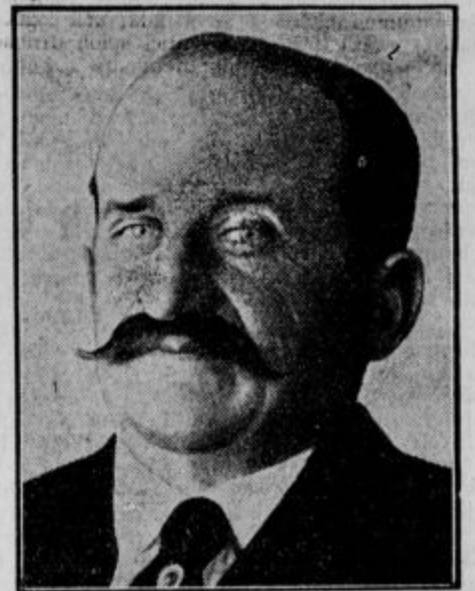
Gostje ob mizi so si ogledovali neki predmet:

»Po mojem mnenju je to kamen-peščenec!«

»Ne, za to je preveč trd, najbrže je školjkin apnenec.«

»Izključeno!« pravi tretji. »To bo čisto navadna opeka. Sicer pa je najbolje, če vprašamo gostitelja.«

Gostitelj pristopi in pravi: »To je kolač, katerega mi je spekla moja hčerka za moj današnji rojstni dan.«

Bodoči španski ministrski predsednik? Španski kralj namerava baje ponuditi mesto vladnega predsednika grofu Romanonesu, ki je bil že ponovno ministrski predsednik.

Radio

Programi Radio-Ljubljana

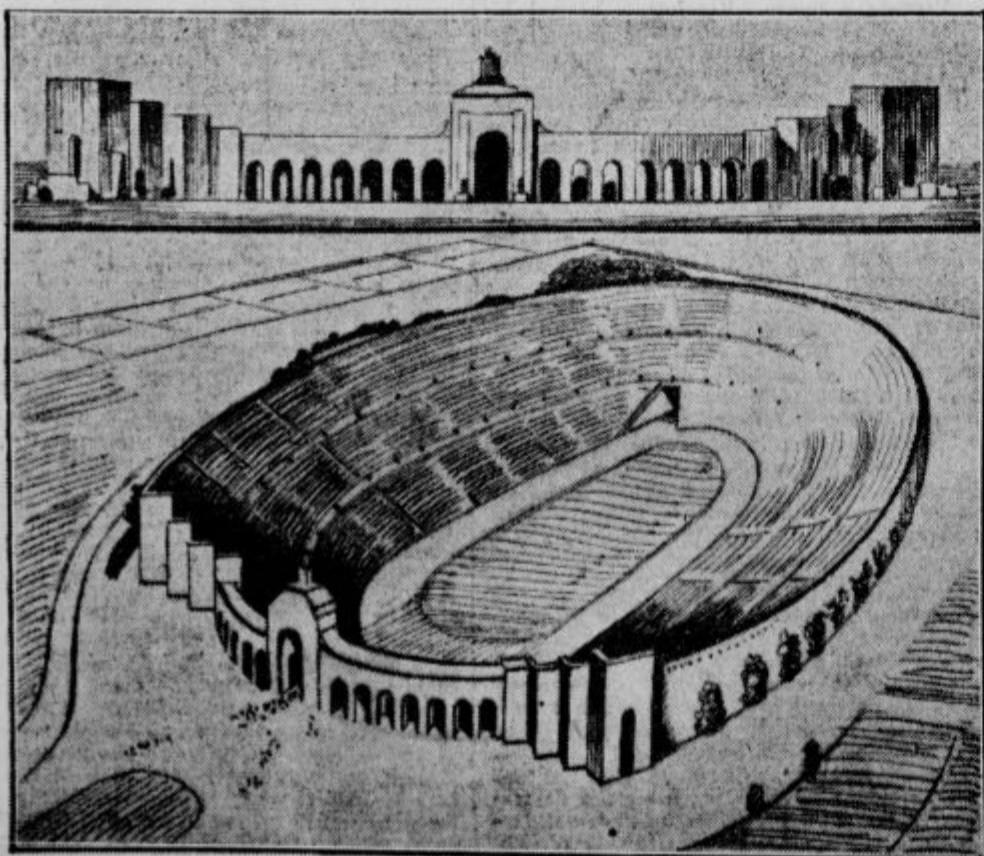
Četrtek, 24. aprila: 12. 30 Plošče. 13.00 Časovna napoved, borza, plošče. 13.30 Iz današnjih dnevnikov. 17.30 Koncert radio orkestra. 18.30 Prof. Franc Pengov: Socialna fizika. 19.30 Dr. Lavrič: Iz finančnega gospodarstva. 20.00 Klavirski kvintet Sancin iz Celja. Slovenske narodne pesmi v duetu in solo, pojeta gg. Roman Petrovič in Jože Gostič. 22.00 Časovna napoved in poročila. 22.15 Koncert radio-orkestra.

Petek, 25. aprila: 12.30 Plošče. 13.00 Časovna napoved, borza, plošče. 13.30 Iz današnjih dnevnikov. 17.30 Koncert radio-orkestra. 18.30 Dr. Bajc: O jeziku in jezikih. 19.00 Gospodinska ura. 19.30 Dr. Stanko Leben: Italijansčina. 20.00 Glasbeno predavanje, dr. A. Kozina. 20.30 Pevski koncert, izvaja gđe. Vedral. 21.00 Koncert radio-orkestra. 22.00 Časovna napoved in poročila.

Drugi programi

Četrtek, 24. aprila.

Beograd: 12.40 Koncert radio-kvarteta. 17.30 Jazz-godba. 20.00 Prenos iz Ljubljane. — Budapest: 12.05 Opoldanski koncert. 17.40 Ogrske narodne pesmi. 19.30 Prenos iz opere: Thomas, »Mignon« — nato vokalni koncert. — Dunaj: 15.30 Popoldanski koncert. 19.30 Prenos iz opere: »Samson in Dalila«, opera. — Milan: 19.15 Vokalni koncert. 20.45 Komedia. 21.15 Raznovrstna glasba. — Praga: 20.00 Koncert zveze za moderno glasbo. 22.15 Orgeljski koncert. — Langenberg: 17.30 Popoldanski koncert. 20.00 Vokalni koncert. — Rim: 21.02 Prenos opere. — Berlin: 19.30 Zborni spevi. 20.00 »Rengevous«, sluhoigra. — Katovice: Celodnevni prenos iz Poznanja. — Toulouse: 18.00 Plesna glasba in petje. 19.30 Vokalni koncert. — Stuttgart: 19.30 Švicarska glasba. 20.05 Ljudska glasba. — M. Ostrava: 12.35 Koncert radio-orkestra. 19.00 Prenos iz Prage.

Olimpijada leta 1932 se bo vršila na stadionu v Los Angelesu (Kalifornija), ki ga v ta namen prezidavajo tako, da bo v njem prostora za 105.000 gledalcev. Na sliki spodaj: Celoten pogled na stadion. — Zgoraj: Sprednja fronta stadiona.

